

(имало е някогаш мостъ, но сега няма) и, като излиза нагорѣ пакъ по права линия и подъ същото направление, прѣзъ мѣстността, „Кокошо-Блато“, срѣща при развалений чифликъ Хасанъ-Ефенди, който остава въ България, пътя отъ с. Сопиръ за Тѣмрашъ. Като измѣнява своето направление отъ западно почти на южно, границата се упѣтва за по нататѣкъ по казаный горѣ пътъ, достига тѣмрашкий мостъ въ сливането на Тѣмрашката рѣка съ Чуренската, напуща пътя и подъ югозападно направление се качва по талвега на послѣдната рѣка и достига връха Кадж-Чалъ-Тепе (Кадж-Вериджа-Тепе). Отъ този връхъ тя се спуща на западъ, прѣсича пътя Чуренъ-Черешово (първото остава въ България, а второто въ Турция) и щомъ достигне началото на рѣката Велико-Дере (Велика-Чуренска-Рѣка), хваща по течението ѝ и върви по нея до сливането ѝ съ рѣката Крѣчма (Вжча), подъ направлението сѣверозападно.

Отъ сливането на рѣката Крѣчма съ рѣката Велико-Дере, границата се насочва на югъ по талвега на първата и върви по нея до устието на Братилова-Рѣка; упѣтва се слѣдъ това срѣщо течението на втората и възлиза по нея, подъ направлението югозападно, до височината гдѣто се срѣщатъ пътищата отъ с. Михалково и Селча за Фотенъ. Първитѣ двѣ села, както и селото Осиково оставатъ на Турция, а Фотенъ, Форцово и Осеново — на България. Безъ да измѣнява, обаче, направлението си, границата отива за по нататѣкъ по права линия и по направление къмъ Чаталъ-Тепе до срѣщанието ѝ съ пътя, който води отъ Фотенъ за колибитѣ Тилкили; извива се на югъ, слѣдва по платото на този пътъ и като прѣминава заедно съ него (съ пътя) рѣката Гачна-Дере, дохажда до връха отбѣлязанъ въ картата подъ № 4. Тукъ тя напуща пътя, обръща се къмъ западъ и слѣдва водораздѣлната линия до като срѣщва пътя отъ колибитѣ Тилкили за Батакъ.

Отъ послѣдната тѣзи точка границата, по права линия и подъ направление югъ-югозападно, се упѣтва къмъ Тилкили-Дере, което достига въ точката, означена подъ № 5 на картата; влиза слѣдъ това по течението на тѣзи рѣка и върви по нея до като срѣщва пътя нарѣченъ Гечитъ-Иволу, който води отъ колибитѣ Тилкили за старата граница, като оставя тия послѣднитѣ и колибитѣ Бараклий на Турция. Тукъ тя напуща рѣката Тилкили-Дере; направлява се по казаный горѣ пътъ и, като слѣдва за по нататѣкъ по него, прѣминава потока Дерменъ-Дере по моста, прѣзъ който минава и самый пътъ; обикаля послѣ заедно съ него т. е. съ пътя, Таурсунъ-Кара-Тепе, прѣсича послѣдователно рѣкитѣ Даму-Дере и Катранджи-Дере, тоже прѣзъ мостоветѣ издигнати надъ тѣхъ, и продължава да слѣдва пътя до прѣсичанието му съ този, който иде отъ селото Карабулакъ (въ Турция). Отъ тѣзи точка границата се обръща на западъ, слѣдва по сѣщый пътъ и достига старата граница мѣжду платата Кючукъ-Яйласъж и Селена-Яйласъж.

Отъ съединението на новата граница съ старата, пограничната линия мѣжду България и Турция, спорѣдъ акта на Европейската Делимитационна комиссия отъ 1879 год., се упѣтва на западъ и послѣ на сѣверъ по водораздѣлната линия на Селена-Яйласъж и Кавалджи-Дагъ и щомъ достигне на планинската верига Джиневри-Дагъ, обръща се пакъ на западъ и продължава да слѣдва по билого на тѣзи верига, най-високий връхъ на която е Янжкъ-Тепе (слѣдай карта № 7), а послѣ по гребена на Соуджакъ-